

Thøger Larsen
Stjernenatten

Nat om Alverden!
Kloder i Smelten og Kloder i Hærden,
Stjernesystemer,
Dybets utallige Ild-Diademer,
alle de snurrende Gnister i Himlen.

Ud i det høje
ser jeg som Trolde med et trealens Øje.
Ind i det sorte
vender jeg Blikket, og Nuet er borte.
Straalende Verdnerne slaar mig i Møde.

Frem sig at svinge
ser jeg Saturn med dens Maaner og Ringe.
Verdener vaage
ru i Orions forrygende Taage.
Spindelvæv hænger i Afgrundens Kroge.

Aldrig ved Randen –
evigt jeg møder kun Mørket og Branden.
Virkeligheden
blotter sin Ild, at jeg bedre kan se den,
nærmer sig vildt fra en Himmel som Graven.

Vildsomt at vide,
mangen en Jord har nu Skyerne hvide.
Natten fordølger
talløse Reder med Bjerge og Bølger –
Dage i alle Fortærelsens Farver.

Helveder tindre
midt i den sorte Fortabelses Indre,
ødsler med svimle
Drømme om salige Guder og Himle –
Virkeligheder i Vidder af Glemsel.

Morgenens Rande
brænder sig frem over Have og Lande.
Og mens vi stænge
Døren for Mulmet paa Marker og Enge,
strømmer nu Asiens Piger af Senge.

Bakker og Bølger, 1912.